

POSTANOWIENIE

29 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Jurkowska-Chocyk

na posiedzeniu niejawnym 29 lutego 2024 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku U. B.

z udziałem T. J., I. J. i A. L.

o zasiedzenie,

na skutek skargi kasacyjnej U. B.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Katowicach

z 23 lutego 2022 r., III Ca 384/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 23 lutego 2022 r. Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił apelację wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach, oddalającego wniosek o zasiedzenie służebności gruntowej.

Skargę kasacyjną od powyższego orzeczenia złożyła wnioskodawczyni zaskarżając je w całości, wnosząc o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez sąd pierwszej instancji. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej

do rozpoznania skarżąca sformułowała na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. O oczywistej zasadności skargi kasacyjnej świadczy zdaniem skarżącej fakt naruszenia przez sądy powszechne art. 292 k.c. poprzez błędne przyjęcie, że nie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej z uwagi na użycie nie dość trwałego materiału dla utwardzenia drogi.

Odpowiedź na skargę kasacyjną złożyła uczestniczka I.J. wnosząc o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania. Wniosek o zwrot kosztów postępowania odnosił się wyłącznie do żądania oddalenia skargi w razie jej ewentualnego przyjęcia do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zostały przez ustawodawcę enumeratywnie oznaczone w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie pełnić przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie. Tak więc, nie w każdej sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, w przeciwnym razie Sąd Najwyższy stałby się wbrew obowiązującym regulacjom sądem trzeciej instancji. Nie jest rolą Sądu Najwyższego korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarga kasacyjna wnioskodawczyni nie zawiera argumentów dostatecznych dla uznania, że skarżąca skutecznie wykazała, że w sprawie zachodzą powołane przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., tj. oczywista zasadność skargi. Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego przesłanka ta jest spełniona, jeśli zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem

przepisów lub podstawowych prawa możliwym do dostrzeżenia bez konieczności prowadzenia szczegółowej analizy sprawy. Skarżący wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej przesłance ma obowiązek wykazać, że skarżone orzeczenie jest sprzeczne z podstawowymi zasadami lub przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny (zob. m.in. post. SN z 20 marca 2019 r., I CSK 475/18; z 11 kwietnia 2018 r., IV CSK 506/17; z 16 kwietnia 2018 r., IV CSK 529/17).

Argumentacja przedstawiona przez skarżącą nie pozwala przyjąć, że skarga kasacyjna jest oczywiście zasadna. Wbrew twierdzeniom skarżącej powodem oddalenia jej wniosku o zasiedzenie służebności gruntowej nie był sam fakt przyjęcia przez sądy powszechne, że materiał użyty przez poprzednika prawnego skarżącej nie może być uznany za trwałe i widoczne urządzenie na gruncie w rozumieniu art. 292 k.c. Sądy wskazywałyby bowiem, że skarżąca nie zdołała udowodnić swojego żądania. Zwracano przy tym uwagę, że z okoliczności sprawy wynika, iż działania skarżącej i jej poprzedników miały charakter jednorazowy lub sprowadzający się do naprawienia szkód spowodowanych przez nich samych w gruncie sąsiada. Kwestia użytego materiału miała natomiast w sprawie znaczenie drugorzędne. W przedstawionym przez sądy wnioskowaniu nie można stwierdzić żadnych uchybień, które mogłyby przemawiać za oczywistą zasadnością skargi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Fakt bowiem, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy skarżąca ocenia w sposób odmienny, nie świadczy o oczywistej zasadności skargi.

Z tych przyczyn należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z uwagi na brak wniosku uczestniczki o zwrot kosztów postępowania w przypadku odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie orzekano o kosztach postępowania kasacyjnego.

[SOP]

[a!]

